

ἀναχωρήσει, καὶ ἵσταται ἀξιωμακτικὸν παρὰδεύ-
μα τῆς ἀριστοκρατικῆς ἐν Πετρούπολει κοινωνίας.
Τρεῖς υἱοὶ 12, 9 καὶ 2 ἐτῶν καὶ θυγάτριον πεν-
ταετὲς αποτελοῦσι τὸν οἰκιακὸν παρὰδεῖσόν της.
Ἡ αὐτοκράτειρα ἔχει ὠραίαν ὄψιν, βόρειον καλ-
λονὴν, ἀξιοπρεπὲς σχῆμα, λεπτοτάτην τῶν με-
λῶν εὐρυμίαν, προσηνέστατα τοῦ προσώπου ἔ-
χνη, ξανθὴν κόμην καὶ ὀφθαλμοὺς ζωηροτάτους.
Τὴν φιλοπροσηγορίαν της φέρουσιν ἀνὰ στόμα το-
σοῦτω μᾶλλον οἱ Ῥῶσοι, καθ' ὅσον δὲν εἶναι εἰ-
θισμένοι νὰ προσαγορεύωνται φιλανθρωπῶς καὶ
ὁμιλιτικῶς ὑπὸ τῶν μεγάλων δουκῶν. Πέρσει τὸ
ὑψηλὸν ζεῦγος διήγαγε τὸ θέρος ἐν τινι λουτρῷ
τῆς Φιλλανδίας, ἐνοικίασεν οἶκον ἰδιωτικὸν, ἀνε-
στρέφετο καθ' ἑκάστην τοῖς ἀπλοῦκωτέροις τῶν
πολιτῶν καὶ ἀπένειμεν αὐτοῖς δῶρα κατὰ τὴν ἀ-
ναχώρησίν του.

ΟΡΚΟΣ

ὅν ὤμνουν οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι, ὅτε ἐνεγράφοντο
εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον ὡς πολῖται καὶ ὀπλι-
ται τῆς πόλεως.

«Ὁὗ κατασχυνῶ ὕπλα τὰ ἱερά, οὐδ' ἐγκατα-
λείψω τὸν παραστάτην, ὅτω ἂν στοιχίσω. Ἀμυνῶ
δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν, καὶ ὑπὲρ δόσιων, καὶ μόνος καὶ
μετὰ πολλῶν. Τὴν πατρίδα δὲ οὐκ ἐλάττω πα-
ραδώσω, πλείω δὲ καὶ ἀρείω ἢ ὅσῃ ἂν παραδέ-
ξωμαι. Καὶ εὐηκοήσω τῶν ἀεὶ κρινόντων ἐμφρό-
νως, καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις πείσομαι,
καὶ οὐς τινὰς ἂν ἄλλους τὸ πλῆθος ἰδρύσῃται
δομαρόνως. Καὶ ἂν τις ἀναιρῇ τοὺς θεσμοὺς, ἢ μὴ
πειθῇται, οὐκ ἐπιτρέψω· ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος καὶ
μετὰ πάντων, καὶ ἱερά τὰ πάτρια τιμήσω. Ἰστο-
ρες θεοὶ τούτων».

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς γεῦμα πολυτελές, εἰς ὃ εἶχον προσκληθῇ
πολλοὶ ἄλλοι, παρεκάθησε καὶ τις φιλόσοφος.

— Πῶς! ἀναφωνεῖ αἴφνης εἰς τῶν δαιτυμό-
νων ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν φιλόσοφον, καὶ σεῖς
ἀκόμῃ ἀγαπάτε τὰς ἀπολαύσεις τῆς τραπέζης,
σεῖς ὁ μέγας φιλόσοφος;

— Πιστεύετε λοιπὸν, ἀπάντησεν οὗτος, ὅτι
τὰ καλὰ πράγματα ὁ Θεὸς τὰ ἔκαμε μόνον διὰ
τοὺς ὄνους;

* *

Ὁ κ. Μ * * ἔκαμε σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ μὴ
νυμφεθῇ ποτέ.

Ἀλλὰ τινὲς καθ' ἑκάστην τὸν ἐπίεζον νὰ ἀλ-
λάξῃ γνώμην.

— Συλλογίσου, τοῦ ἔλεγον, ὅταν θὰ περάσουν
τὰ χρόνια... καὶ συμβῇ ποτε νὰ ἀρρωστήσῃς...
τί θλιβερὸν πρᾶγμα νὰ εἶσαι μόνος... Κανέναν
δὲν θὰ ἔχῃς νὰ ἀνησυχῇ διὰ σένα...

— Μπα! μὲ συγχωρεῖτε! θὰ ἔχω τοὺς δανει-
στάς μου.

* *

Εἰς τῶν ὑπουργῶν τοῦ ΙΗ' Λουδοβίκου, ὁ Cor-
bières, συνδιαλεγόμενος ἡμέραν τινὰ μετὰ τοῦ

βασιλέως, ἀπέθεσε μὲ ὅλην τὴν οἰκειότητα ἐπὶ
τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως τὴν ταμβακοθήκην
του καὶ τὸ βινόμακτρον του.

Ὁ βασιλεὺς, ὅστις ἐθεώρησεν ἀνάρμοστον τὸ
κίνημα τοῦ ὑπουργοῦ του, τοῦ εἶπε·

— Ἐτελειώσατε τέλος τοῦ νὰ ἀδειάζετε τὰ
θυλάκιά σας;

— Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη ὁ ὑπουργός, τὸ
σφάλμα μου προέρχεται ἀπὸ ὑπερβολὴν ζήλου,
ἀδειάζω τὰ θυλάκιά μου ἀντὶ νὰ τὰ γεμίσω,
ὡν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Μεγαλειότητός σου.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ ποίησις ἀριθμεῖ πλείονους μάρτυρας ἢ ἡ
ὀρθοεπιστία. Ἀληθὲς μαρτυρολόγιον εἶνε ἡ φιλολο-
γικὴ ἱστορία παντὸς λαοῦ καὶ πάσης ἐποχῆς. Τὸ
δημόσιον, τὸ μυριοκέφαλον τοῦτο τέρας, ἀναγι-
νῶσκει τοὺς στίχους μας ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ
νὰ περάσῃ τὴν ὥραν του, νὰ εὐκολύνῃ τὴν χῶ-
νευσίν του, χωρὶς νὰ σκεφθῇ ὅτι ἡμεῖς ποιούμεν
αὐτοὺς μὲ θυσίαν τῆς υγιείας καὶ τῆς ζωῆς μας.
Εἶνε ὠραῖος θεὸς ὁ Ἀπόλλων, ἀλλ' ἀναγκάζει τοὺς
ἱερεῖς αὐτοῦ νὰ θυσιάζωσιν αὐτοῖς ἑαυτοὺς ἐπὶ τοῦ
βωμοῦ του. Ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων μέχρι σή-
μερον πόσαι συμφοραὶ, πόσαι θλίψεις καὶ δυστυ-
χίαι δὲν ὑπῆρξαν ὁ κληῖρος τῶν ποιητῶν! Ὅταν
χυδαῖος ἰδιώτης ἀναγινώσκει τὰς βιογραφίας
των, ἐπιψαύει μακαρίως τὴν ὑπέρμεστον κοιλίαν
του, καὶ εὐρίσκει ἀπλούστατον ὅτι τόσοι ποιη-
ται ἀποθνήσκουσι τῆς πείνης. Τὸ κατ' ἐμὲ, εἰμὶ
πεπεισμένος ὅτι ὁ ποιητὴς εἶνε ὡς ἡ ἀηδὼν· τὰ
ἄσματα τοῦ εἶνε τόσῳ μᾶλλον γλυκύτερα, ὥσθ
καλλίτερον τρέφεται· ἡ πενία καταπνίγει τὸ
ποιητικὸν πνεῦμα. (Heine).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πρὸ μηνῶν εἶχον ἀναφέρει περὶ περιέρ-
γου παιγνιδίου σκακίου, τὸ ὁποῖον εἶχον ἀπο-
φασίσει νὰ παίξωσι διὰ τοῦ τηλεγράφου αἱ λέ-
σχαι τοῦ Λίβερπουλ καὶ τῆς Καλκούττας· τὸ μο-
ναδικὸν τοῦτο παιγνίδιον ἐπραγμάτωθη ἐσχάτως,
ἀναδειχθείσης νικητρίας τῆς λέσχης τοῦ Λίβερ-
πουλ, διήρκεσε δὲ ὑπὲρ τοὺς τέσσαρας μῆνας,
καθ' οὓς μικρὰ μόνον διακοπὴ ἐγένετο κατὰ τὰς
ἐορτάς τῶν Χριστουγέννων.

Ὅπως ἐλαττώσωσι τὴν δαπάνην τῶν τηλε-
γραφημάτων μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰνδικῆς, οἱ
παίχται ἐπενόησαν εὐφρὲς τι σύστημα, δι' οὗ κα-
τάρθουσαν νὰ διατυπῶσι πᾶσαν κίνησιν διὰ μιᾶς
μόνης λέξεως.

Ἐν τῷ «Κήρυκι τῆς Νέας Ὑόρκης» εὐρί-
σκομεν τὴν ἀκόλουθον ὅχι ὀλίγον περίεργον γνω-
στοποίησιν. Εἶνε καὶ αὕτη δειγμὰ τοῦ κερδο-
σκοπικοῦ πνεύματος τῶν Ἀμερικανῶν.

Σπαρτα τὴν διὰ μίαν ὠραίαν κεφαλὴν!

10,000 δολ. ἡμέρα

διὰ τὴν ὠραιότεραν γυναῖκα τοῦ τόπου!

Ὁ Ἀδάμ Forepaugh, ιδιοκτητῆς τοῦ περιεργωτέρου καὶ μεγίστου μουσείου τοῦ κόσμου, ἐπιθυμεῖ νὰ προσλάβῃ εἰς τὸ μουσεῖόν του διὰ τριάκοντα ἐβδομάδας, ἥτοι καθ' ὅλην τὴν ἀνοιξὶν καὶ τὸ θέρος,

τὴν ὥραιότεραν γυναικα τοῦ κόσμου

προσφέρων ὡς ἀμοιβὴν 10,000 δολλάρια πληρωτέα καθ' ἐβδομάδα εἰς ἐκείνην, ἥτις ἀνακηρυχθήσεται τοιαύτη ὑπὸ ἐπιτροπῆς πρὸς τοῦτο δρισθείσης.

Αἱ βουλούμεναι νὰ μετασχωσι τοῦ διαγωνισμοῦ προσκαλοῦνται νὰ πέμψωσι τὰς φωτογραφίας καὶ τὰς διευθύνσεις των.

Ἐκείνη, ἥτις θὰ ἀνακηρυχθῇ νικήτρια, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτεθῇ εἰς δημοσίαν θέαν ἔν τινι μεγαλοπόλει· ἀπαγορεύεται δ' αὐτῇ νὰ συνομιλῇ μετὰ τοῦ Κοινοῦ.

Εἰς τὰς σταλτησομένας ἐπιστολάς δὲν στέλλεται ἀπάντησις, οὔτε αἱ φωτογραφίαι ἐπιστρέφονται.

Αἱ προσφοραὶ διευθύνονται, πρὸ τῆς 31 Μαρτίου, εἰς ὁδὸν North Broad street, 113.

Ἐν τινι καφενείῳ τῆς Πράγας ὑπάρχουσιν ἐν ἐνεργείᾳ ὥρολόγια λίαν εὐφυῶς κατασκευασμένα πρὸς μέτρησιν τῆς ὥρας, καθ' ἣν οἱ θαμῶνες παίζουνσι σφαιριστήριον. Πλησίον ἐκάστου τῶν ἐξ σφαιριστηρίων τοῦ καφενείου εἶνε τοποθετημένον κιβώτιον ἐν ᾧ ὑπάρχει ὥρολόγιον, καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ἄνω μέρος, ὅταν τὸ σφαιριστήριον μένει ἀργόν, τοποθετοῦνται αἱ τρεῖς σφαῖραι, αἵτινες διὰ τοῦ βάρους αὐτῶν τηροῦσιν εἰς ἀκίνησιν τὸ ἐν τῷ κιβωτίῳ ὥρολόγιον. Ἀμὰ δ' ὡς ἤθελε τις λάβει τὰς σφαῖρας, τὸ ὥρολόγιον ἀρχίζει νὰ κινῆται, καὶ δεικνύει ἀκριβῶς τὴν ὥραν, καθ' ἣν διήρκεσε τὸ παιγνίδιον. Ἄλλο δέ τι μέγα ὥρολόγιον, συνδεόμενον μετὰ τῶν ἄλλων δι' ἡλεκτρικοῦ σύρματος, σημειοῖ τὸ ὅλον τοῦ χρόνου, καθ' ὃν τὰ σφαιριστήρια ἦσαν ἐν ἐνεργείᾳ.

Ἐν τῶν περιεργωτάτων ὁργάνων τῆς μουσικῆς κατέχεται ὑπὸ κατοίκου τινὸς τῆς Πέσης Εἰνε δὲ τοῦτο βιολίον ἀνῆκον ἄλλοτε εἰς τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας Λουδοβίκον ΙΔ'. Οὗτος, ὡς δηλοῦσιν ἔγγραφα τῶν χρόνων ἐκείνων, παρήγγειλε τὴν κατασκευὴν τοῦ βιολίου εἰς τὸν διάσημον κατασκευαστὴν ὁργάνων Ἀνδρέαν Ἀμάτην (Amati), καὶ μέχρι τοῦ 1789 τὸ βιολίον τοῦτο ἔμενεν ἐν Παρίσι· ἐν τῷ ἐπιπλοφυλακείῳ. Μετὰ πολλὰς δ' ἔκτοτε περιπετείας περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ μουσικωτάτου Λιπίνσκη, ὁ ὁποῖος μετεχειρίσθη αὐτὸ, ὅταν ἔπαυε μετὰ τοῦ Παγανίνου ἐν μεγίστῃ τινι συναυλίᾳ. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λιπίνσκη ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπεποιήθη νὰ λάβῃ 800 δουλάρια, ἅτινα προσέφερεν ὁ δούξ Κανθαβριγίας. Ἐπὶ τῆς ῥάχσεως τοῦ βιολίου εἶνε ἐξωγραφημένα δι' ἐλαιογραφίας τὰ οἰκόσημα, ὁ ἥλιος, καὶ τὸ

ἔμβλημα Λουδοβίκου ΙΔ', εἰς τὰ πλάγια δὲ τὸ ἄνθος τῶν Βουρβόνων, ὁ κρίνος.

Ἐσχάτως, γράφει ἐφημερίς τις, νεῦνις τις ἐμνηστεύθη ἄνδρα ὑπερτεσσαρακοντούτη, ὅστις ἐζητεῖ νὰ ἀποκρύπτῃ τὴν προδεδηκυῖάν του ἡλικίαν μεταχειριζόμενος σκευασίαν τινὰ δραστικὴν μὲν ἀλλὰ καὶ ἐπικινδύνον.

Ὀλίγον πρὸ τοῦ γάμου ἔν τινι οἰκογενειακῇ συναναστροφῇ ὁ μνηστὴρ ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ ἀσπασθῇ τὴν μελλοννύμφον του. Μικρόν τι κυνάριον, ἰδὼν τὸ πρὸς τὴν νέαν κυρίαν του δεῖγμα τῆς ἀγάπης ἐκεῖνο, ἤρχισε νὰ περισταίνῃ τὸν μνηστῆρα καὶ νὰ λείχῃ αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐσπερίδος ἀπεχωρίσθησαν καλῶς ἔχοντες. Ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν τὸ ταλαίπωρον μικρὸν ζῶον ἀπέθανεν, ἡ δὲ νεῦνις ἠσθένησε βαρέως. Πάραυτα ἐκλήθη ἰατρός, ὅστις ἐβεβαίωσεν ὅτι καὶ τὸ κυνάριον καὶ ἡ κυρία του εἶχον δηλητηριασθῇ, ἡ δὲ δηλητηρίασις προήρχετο ἐκ τῆς βαφῆς, ἣν μετεχειρίζετο ὁ μέλλων σύζυγος ὅπως ἀποκρύψῃ τὰς πολιὰς τοῦ γενεῖου του.

Εὐτυχῶς ἡ νεῦνις ἦτο ἔξω κινδύνου· ἀλλ' ἡ ἀνακάλυψις τῆς αἰτίας τῆς ἀσθενείας τῆς ἴσως συνετέλεσεν ὀλίγον εἰς τὸ νὰ μετριάσῃ τὴν πρὸς τὸν μέλλοντα σύζυγόν της ἀγάπην.

Ὁ μέγας δούξ τῆς Ἑσσης Γουλιέλμος Δ' δὲν ἠγάπα νὰ συλλογίζεται τὸν θάνατον, ἡμέραν δὲ τινὰ ἐξέπραπεν ἐνώπιον τῶν αὐλικῶν του καὶ τὴν εὐχὴν νὰ διέμενον ἀθάνατοι οἱ ἡγεμόνες ἐπὶ τῆς γῆς.

— Ὑψηλότατε, ἀπεκρίθη γηραιὸς τις στρατηγός, δὲν θὰ ἤθελα ἐγὼ τοῦτο μὴδὲ δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Οἱ λόγοι οὗτοι κατετρόμαξαν ὅλην τὴν συναναστροφὴν.

— Διατί λέγετε τοῦτο; ἠρώτησεν ὁ ἡγεμὼν.

— Ἐὰν οἱ ἡγεμόνες δὲν ἀπέθνησκον, δὲν θὰ εἴχομεν τὸ εὐτύχημα νὰ σᾶς ἔχωμεν ἡγεμόνα.

— Πολὺ καλὰ, πολὺ καλὰ, εἶπεν ὁ Γουλιέλμος, ἤθελα μόνον τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀθανασίας νὰ ἤρχιζεν ἀπὸ ἐμέ.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὅπως πλύνετε εὐκόλως τὰς ὑέλους τῶν παρθύρων ἢ εἰκόνων, χύσατε ἐντὸς καθαροῦ ὕδατος ὀλίγον ὕδωρ τῆς Κολωνίας (eau de Cologne). Οὕτω κατασκευάζεται μίγμα ὑπόλευκον, καὶ ἀρωματικὸν δι' οὗ καὶ αἱ μάλλον ἀκάθαρτοι ὑελοι πλυνόμεναι καθίστανται λαμπραὶ καὶ διαφανεῖς. Κατόπιν τὰς σπογγίζετε διὰ λινοῦ μαλακοῦ ὑφάσματος.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου πλυνόμενα καὶ τὰ βερνικωμένα ἐπιπλα ἀνακτῶσιν ὅλην τὴν προτέραν αὐτῶν στιλβηθόνα, τὸ δὲ μίγμα τοῦτο φθίρει αὐτὰ ὀλιγώτερον ἢ ἡ ἐκ μαρμαροῦ κόνις καὶ τὸ σαπῶνισμα, διὰ τὸ ὁποῖον ἄλλως ἀπαιτεῖται ὀσμὸν ὕδωρ.